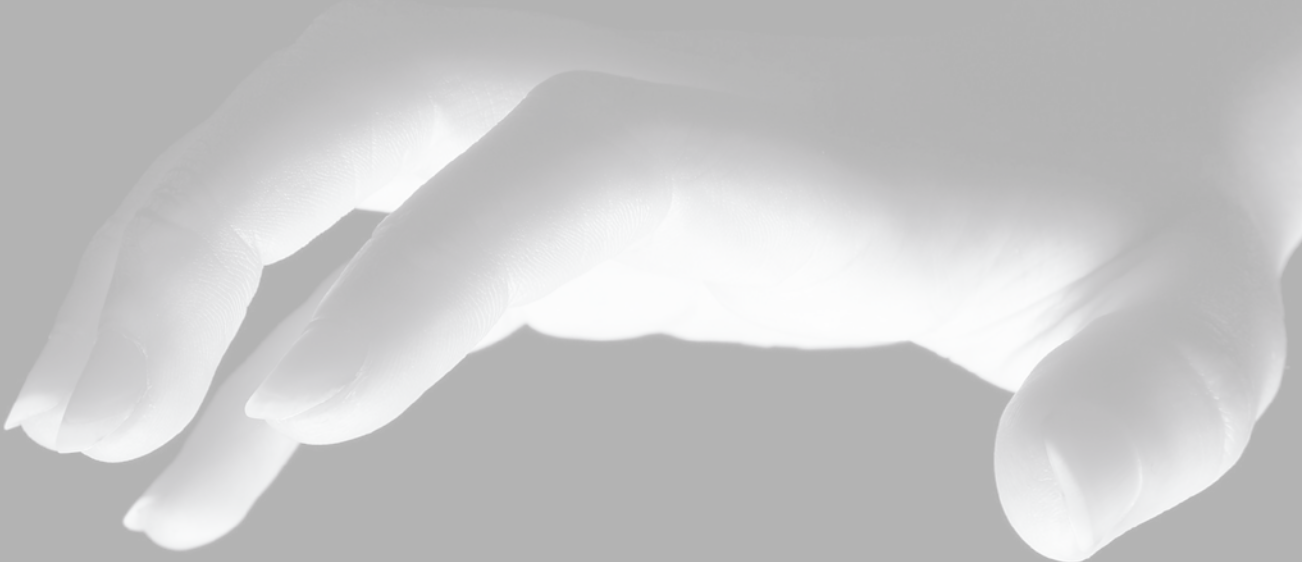

ČUVSTVA

Piše: Damir Modrić,
održivi utopist

Uvod

Dobro došli u kolumnu! Trajni su pokušaji ljudi da me kontaktiraju i razglabaju o tezama koje iznosim. Sklizak je to teren, jer nakon prvih riječi podrške, najčešće slijede objašnjavanja što sam ispustio, što nije točno i što bi netko kad bi on... Stoga ću uvijek nanovo, iako svaku podršku priznajem značajnom i ugodnom, odbijati rasprave i susrete sa čitateljima.

A sada na temu!

Čuvstva, emocije ili emotivna stanja vjerojatno su najčešća tema unutar ljudskog roda. Jesu li ona samo ljudska privilegija? Odgovor je i ovaj put u prirodi te glasi - ne. Ljudskom umu prepoznatljive emocije naći ćemo kod životinjskih vrsta. Zadiavljuje privrženost i ljubav sisavaca prema mladunčadi. Tuga koju prolaze zbog gubitka člana zajednice, gotovo je ljudska. No iznenađuju neki ekstremi. Vjeverice već nakon

sedam dana napuštaju mladunčad i tako ih natjeraju da se počnu brinuti o sebi. Samo neke prežive! Ta je pojava nastala uslijed specifičnog načina života. Općenito ćemo primijetiti da se sa složenijim životnim uvjetima i socijalizacijom životinjskih vrsta, te složenijim interakcijama, javlja i raznolikija čuvstvena paleta koja varira u svom intenzitetu.

Geneza čuvstava

Bog kao izvoriste svega koji uobličava svoje energetske tijelo u logičnu interakciju zvanu život, generira u biti samo jednu praemociju, mi ju prepoznavamo kao božansku ili univerzalnu ljubav. Teško ju je dokučiti i objasniti jer ju razmatramo sa staništa ugone i neugode, koje su klasični kriteriji ljudskih izbora, pa time i temeljna zabluda. Zbog opsega tematike, ljubavi ću posvetiti cijeli sljedeći članak, no ni u ovom ju ne mogu zaobići.

Već sam u prijašnjim nastavcima govorio o načinu kako se stvara život. Zgušnjavanje i recikliranje materije unutar 17 milijardi godina stvara sve složenije životne oblike, što pogoduje očitovanju sve kompleksnih duhovnih kodova. Cijeli taj proces Bog pokreće i održava svojom nepokolebljivom namjerom pretvorenom u ideje, koje su duše svega stvorenog. Složena i sveobuhvatna pojava života na univerzalnoj razini očitovanje je božanske težnje da stekne svoj odraz u samoj materiji i u multiplikaciji sebe u točke oslonca upravo te cjelokupne materije. Te točke su u stvarnosti čestice atoma koje služe višem cilju, oblikujući sve kompleksnije tvorbe za složenije duhovne kodove. Odraz božanskog koji se vraća prema božanskom sadržaji primarne kvalitete Stvoritelja, od kojih je glavna ljubav. Njezina bit se razlikuje od standarda ljudske ljubavi koja je najčešće uvjetovana.

Osnovna razlika je da je sve stvoreno oslonjeno na tu ljubav, koja predstavlja dah života, održava oblike i reciklira ih. U svojoj suštini, ona je vibracija (promjena u kvaliteti energije) koja uvijek nanovo iz onostranog osvježava oblike nepojmljivom brzinom, tako da se oni čine krutima, a to u stvari nisu. Da bi se odraz kao povratni impuls iz materije uopće pokrenuo u pravcu svog izvora, potrebna mu je neka točka oslonca. Ova situacija sličí onoj vezanoj uz razliku između starorimskog brojčanog sustava i dekadnog. Dok rimski brojčani sustav predstavlja samo kombiniranje znakova, jer Rimljani nisu trebali veće brojeve od 1.000, dekadni omogućava predstavljanje svih zamislivih brojeva znamenkama od 0 do 9. Upravo uvođenje nule je genijalan korak koji u dekadnom brojevnom sustavu otvara mogućnosti koje u rimskom ne postoje, jer su u njemu više znamenke izvedenice prvog slova samog naziva broja, pa je sto C sto potiče od *centum*, a tisuću je M od *milem*. Nasuprot tome, nula predstavlja mjesto gdje ne postoji ništa, odnosno točku oslonca za sve daljnje prikaze i radnje. Ta točka oslonca u svijetu emocija je čuvstvo suprotno ljubavi. To je strah.

Ljudska čuvstva

Da bi generiralo ljubav iz osviještene materije povratno u svojem smjeru, božansko je moralo stvoriti ovu polaznu točku. Alat kojim je to postignuto je sažimanje materije koje rezultira zaboravom. Na određenom nivou gustoće najfinije vibracije duše se ne mogu očitovati kroz materijalni oblik. One su te koje nam daju osjećaj voljenosti i povezanosti sa svime. Bez njih ustrajno definiramo nepotpunost i usamljenost, te strah koji iz njih proizlazi. Naravno, te vibracije nisu nestale, one samo nemaju mogućnost manifestacije. Raspon gustoće koji prati ovu situaciju upravo je stvorio paletu ljudskih čuvstava, što ću sada i pojasniti.

Definirajući stanje straha odnosno nulte točke ili točke bez ljubavi, božanska sila je osigurala polazište,

uvjete poštivanja slobodne volje i omogućila odabir pravca djelovanja, ali ne i rezultat, jer on je uvijek posljedica izbora. U čuvstvenom svijetu, ovo objašnjava izostanak refleksije božanske ljubavi sa ljudskog nivoa. Svaka osobnost kreće sa te pozicije, razvijajući cijelu paletu nižih emotivnih stanja, koja su samo rezultanta straha. Upornom introspekcijom i vježbom moguće je stići do nivoa kojeg su do sada dosegli tek pojedinci, prepustivši se životu i time nadvladavši strah, te postali izvor i uporište za prisutnost božanske ljubavi u svom vremenu i prostoru. Svi ostali,

Uobičajeni ljudski osjećaji proizlaze iz straha. Viši stupanj ljudske emotivnosti je odraz božanske ljubavi

sve dok postoje strahovi, generiraju niskofrekventna njima vođena i opterećena čuvstva. Rezultat svega je paleta emocija ljudskog roda na koju smo navikli, ali kojom nismo zadovoljni. Bojimo se smrti, pa plaćemo za voljenima koji su umrli, a paralelno tvrdimo da idu svome izvoru, u bolje, u raj. Volimo partnericu/ra, ali osjećamo ljubomoru iz straha da nas ne iznevjeri, a ako se to dogodi preko noći počnemo generirati mržnju. Da bi stvar bila gora, u težnji za kontrolom proizašlom iz straha čuvstva generiramo po unaprijed predviđenim matricama, tako da osim u strahu, u svim ostalima manjka spontaniteta. Uz to ništa nije potpuno bijelo, a ni crno. Život nije isključiv, pa se cijela priča još više komplicira i pretvara u niz reakcija koje smatramo spontanim, a one to uopće nisu.

Zaključak

Uobičajeni ljudski osjećaji proizlaze iz straha. Viši stupanj ljudske emotivnosti je odraz božanske ljubavi.

Svi oni koji su se ikada ozbiljno prihvatili samorazvoja i neke duhovne prakse morali su primijetiti da se rezultat te prakse nakon nekog vremena počinje definirati kroz čuvstveno distanciranje i sužavanje palete emotivnih stanja. Kroz takav proces čovjek postaje plemenitiji i tolerantniji, jer više ne nameće vlastite emotivne standardne. Stvara se podloga za prije spomenuti odraz Stvoritelja, u kojem počinjemo očitovati jedno jedino i jedino moguće emotivno stanje, univerzalnu ljubav. Naravno da se svaka emocija definira kroz djela, pa je dopuštanje životu da se slobodno razvija osnovni pokazatelj postignuća tog višeg nivoa. Onaj koji božanski voli, nikoga ne opterećuje!

O autoru

Damir Modrić od 1997. godine uspješno razvija praksu F.N.M.T. Fascio-neuro-muskularna terapija pouzdano uklanjanja napetosti iz tkiva koje uzrokuju razne poremećaje, bolesti i programirano emotivno ponašanje. Djeluje u Zagrebu i Rijeci. Informacije na www.anamo.hr ili na telefon 098-864597.

U slijedećem broju: Ljubav

Sve do sada objavljene članke autora kolumne moguće je pronaći na www.anamo.hr. •